

PRIS: KR. 1,-

BOLSJEVIK

SUF(m-l)s MEDLEMSBLAD NR.7 1971

LEDER :

FØR OMORGANISERINGA VIDERE

Til nå har kampanjen for omorganisering av forbundet stort sett hatt form av at vi har diskutert det politiske innholdet i en rekke organisatoriske tiltak, med sikte på å organisere oss for kamp. Noen steder er også mange av tiltaka gjennomført, det er oppretta skoleceller, propagandalag osv. Andre har ikke kommet fullt så langt enda. Det er klart at denne prosessen må fortsette. Etterhvert kan vi oppsummere hvilke tiltak som har fremmet massekampen, og hvilke som eventuelt har virket mot sin hensikt.

Men dette er ikke nok. Organisatoriske tiltak aleine har liten verdi, og må underordnes diskusjonen av politiske og taktiske linjer. For at kampanjen skal få et riktig politisk innhold og føre til resultater i kampen mot sekterismen, starter vi nå en enhetlig studie- og diskusjonsbevegelse i

forbundet om *kommunistisk massearbeid blant ungdommen*.

Grunnstammen i denne bevegelsen legges gjennom studiene av utkast til *Arbeidsprogrammet* og *SKs beretning* til landsmøtet. Disse dokumentene må vurderes kritisk med teorien og egne erfaringer som utgangspunkt, og målsettinga er at LM skal fatte vedtak som vi kan følge i lengre tid etter LM, som kan være våpen i massearbeidet blant ungdommen. Derfor er det svært viktig at alle synspunkter og ideer kommer fram under diskusjonene. Ta det ikke for gitt at dokumentene er gode nok, de skal ikke »læres», men brukes og forbedres. Send inn kritikk og forslag så raskt som mulig. Bare hvis diskusjonene blir åpne og breie, kan vi sikre at LM fatter vedtak i overensstemmelse med det virkelige livet og med medlemmenes meninger.

STUDIEOPPLEGG

1. Hva må til for å utvikle forbundet til en organisasjon som kan rekruttere *breie* lag av ungdommen? Trekk fram politiske feil (både lokale og allmenne) som sinker kontakten med ungdomsmassene. Diskuter særlig stilen og innholdet i propagandaen. Hva kan det si oss om hvordan arbeidsprogrammet må være?

2. Diskuter pkt. 1 i arbeidsprogrammet og det pkt. som behandler cellas *spesielle* arbeidsfelt.

Er dette et program den ungdommen dere jobber blant

kan mobiliseres på? Som vi kan trekke til oss denne ungdommen gjennom? Hva mangler? Er stilen god nok?

3. Diskuter om mulig andre av punktene, *prioritert*. (Eks. Ei celle i militæret diskuterer pkt. 2 før ()).

4. Still konkrete oppgaver for å styrke arbeidet blant ungdommen (eks. opprette propagandalag, kvitte oss med sjablongmessig stil i muntlig propaganda).

Bruk studiene for å korrigere egne feil!

OM ARBEIDSPROGRAMMET

Hvorfor trenger vi et arbeidsprogram?

Vi sender her ut et forslag til arbeidsprogram. Hva er et arbeidsprogram for forbundet og hvorfor trenger vi det?

Arbeidsprogrammet skiller seg fra det politiske programmet (vedtatt på 6. landsmøte). Det politiske programmet («plattform») trekker opp de allmenne linjene for revolusjonen i Norge og ungdomsforbundets spesielle oppgaver. Arbeidsprogrammet skal trekke opp de konkrete linjene for vår politikk.

Arbeidsprogrammet er et program både for oss sjøl og for ungdomsmassene.

Vi trenger et arbeidsprogram som ei rettesnor for vårt arbeid blant ungdommen nå. Det skal peke ut de sentrale kampområdene, legge opp linjer og stille parolene for de ulike ungdomsgruppenes kamp.

Ungdomsmassene trenger et slikt arbeidsprogram for å kunne sette seg inn i vår linje for den dagsaktuelle kampen, for å innrette *sin* kamp, kjenne kampoppgavene og målene. Denne funksjonen fylles ikke av det politiske programmet.

Hva skal arbeidsprogrammet inneholde og hvilken form skal det ha?

Arbeidsprogrammet er sjølsagt ikke likeverdig med et program av den typen ml-bevegelsen har stilt seg som mål å skape, et program for det kommunistiske partiet. Dette krever ei grundig klasseanalyse vi mangler i dag og rike kamperfaringer. Likevel har vi høstet en del erfaring fra viktige områder av ungdomskampen. Disse sammenfatter vi nå i arbeidsprogrammet.

Arbeidsprogrammet skal ikke forsøke å bringe ei analyse vi ikke har eller stille kampoppgaver vi ikke veit er riktige. Vi krever av innholdet at det skal være i samsvar med den vitenskapelige sosialismen, og i samsvar med den virkelige situasjonen blant ungdommen og med våre erfaringer.

Vi mener arbeidsprogrammet må omhandle følgende områder:

- kampen mot imperialismen
- elevbevegelsen
- arbeidet blant yrkesskoleelever, lærlinger/unge arbeidere
- soldatkampen

- kampen på universitetene
- kampen mot stoffbruk
- arbeidet blant ungdommen i boligdistriktene
- arbeidet blant landsungdommen

Arbeidsprogrammet skal være *utadretta*, innretta mot ungdomsmassene. Følgelig må det ha en *form* som gjør at ungdom kan lese det og forstå det. Det skal derfor være kort, enkelt og agitatorisk.

Behandlinga av arbeidsprogrammet.

Ved sida av den politiske beretninga, blir arbeidsprogrammet det viktigste dokumentet på landsmøtet. Det skal legge opp vår politikk for en periode på kanskje flere år.

Ifølge arbeidsplanen har vi satt av *ett studiemøte* til denne saka. Det betyr likevel sjølsagt ikke at behandlinga i grunnorganisasjonene er avslutta med det! Arbeidsprogrammet vil være ei sentral sak i landsmøteforberedelsene, såvel sentralt som lokalt, og skal behandles på seinere studiemøter. Dette møtet er følgelig bare *startskuddet* for diskusjonen!

Diskusjonen skal:

- veie om arbeidsprogrammet fyller krava til å være vitenskapelig og politisk korrekt som nevnt ovenfor. Hvorvidt det er riktig på alle punkter eller om det inneholder svakheter/feil.
- peke på eventuelle områder for ungdomskampen – de tre nevnte områdene unntatt, som vi også gjerne vil ha erfaringer på – som er *utelatt*, og bør med.
- vurdere *formen* i det, hvorvidt arbeidsprogrammet i stilen fyller de nevnte krava.

Viktig kritikk og gode forslag/erfaringer fra diskusjonen på studiemøtet og framover må umiddelbart oversendes AU.

Gjennom grundig diskusjon og ved å vinne nye kamp-erfaringer fram til landsmøtet gjør vi arbeidsprogrammet til et våpen i ungdommens kamp som skal ryste monopolkapitalen og dens medhjelpere.

Det følgende utkastet er utarbeida av ei arbeidsgruppe under AU og ikke godkjent av AU.

ARBEIDSPROGRAMMET

Innleiing

SUF(m-l) er den norske arbeiderklassens kommunistiske ungdomsorganisasjon. Vi vil tjene den norske ungdommen og fremme kampen for dens politiske og økonomiske interesser, mot monopolkapitalens og statens undertrykkelse. Hvis ungdommen skal få sine krav igjennom, må vi utvikle breie og slagkraftige aksjoner. All erfaring viser at hvis våre krav blir penset inn i parlamentariske organer,

oppnår vi ingenting. SUF(m-l) vil derfor bekjempe de reaksjonære politiske kreftene som på denne måten forsøker å uskadeliggjøre ungdommens kamp.

Det er ikke tilfeldige «skjevheter» som gjør at ungdommens interesser blir undertrykt. Det kapitalistiske samfunnsystemet er til for monopolenes profitt, og hele det arbeidende folket blir utbytta og holdt nede. Derfor må ungdommens interessekamp utvikles til et angrep på kapitalismen.

For å styrte kapitalismen trengs det felles innsats fra hele folket. Skal kampen bli slagkraftig, må den ledes på enhetlig og fast måte. SUF(m-l) deltar aktivt i arbeidet for å danne et ekte revolusjonært kommunistparti som kan lede denne kampen. Samtidig driver vi vårt sjølstendige kommunistiske arbeid, ved å utbre de kommunistiske ideene blant andre ungdommer og ved å organisere ungdommer til kamp. Ved sin våkenhet og vilje til kamp er ungdommen av avgjørende betydning for den sosialistiske revolusjonens seier.

Kampen mot imperialismen

De kapitalistiske landene hover inn store profitter ved å utplyndre og undertrykke andre folk og nasjoner. Imperialismens ledende krefter er i dag USA og den sovjetiske sosialimperialismen. I sin streben etter å dominere verden møter imperialismen stadig voldsommere motstand.

Folket i Norge har felles interesser med den kamp folkene i andre land fører mot imperialismen. Den er et bidrag til vår egen frigjøring. Samtidig som vi fører kampen mot imperialismen i vårt eget land må vi utvikle en bred solidaritetsbevegelse for de folk som i dag står i brennpunktet for kampen.

Kampen føres i dag med den største og mest avgjørende kraft av Indo-Kinas folk. Vi ser det derfor som vår fremste internasjonale plikt å utvikle opinionen for de indokinesiske folkenes væpna kamp. Den beste støtte er å delta i Solidaritetskomiteen for Vietnam, som arbeider for en breiest mulig aksjonsenhet om kravet

USA UT AV INDOKINA!

Palestinas folk slåss som helter mot den samme fienden, gjennom dens spydodd Israel. Vi støtter deres kamp helt og fullt. Vi avviser alle forsøk fra USA og Sovjetunionen på å påtvinge det en »ordning» over hodet på det og mot deres interesser.

SEIER TIL DET PALESTINSKE FOLK!

Vi må styrke og utvide kampen mot verdens folks fiender i vårt eget land.

Norge er underlagt USA-imperialismen gjennom NATO. Alle motstandere av USAs stormaktspolitikk må samles bak kravet

NATO UT AV NORGE!

De europeiske stor-monopolene anført av den vest-tyske imperialismen streber i dag gjennom EEC etter å legge Norge under fullstendig kontroll. Den norske monopolkapitalen støtter helhjertet denne bestrebelsen. Dette angrepet på vår nasjonale suverenitet og våre økonomiske interesser må knuses!

Den norske kapitalen forråder ikke bare nasjonens interesser. For å sette seg sjøl i stand til medlemskap har den gjort et bredt opplagt anslag mot det arbeidende folket. Gjennom å påtvinge det *dyrtid*, for å styrke seg sjøl. Ved medlemskap i EEC vil hele folkets politiske og økonomiske situasjon forverres enda mer. Ungdommen vil få merke dette på mange vis; gjennom mer slaveri i skolen, det vil bli enda vanskeligere å få arbeid osv.

De breie massene av ungdommen må inn i kampen mot EEC! Det må opprettes aksjonskomiteer mot EEC og dyrtid på skoler og i boligdistrikter, der det ikke alt finnes. Alle progressive må delta aktivt i Folkebevegelsen mot EEC.

FOREN HELE FOLKET I KAMP MOT EEC OG DYRTID!

Kampen på skolene

Skolens oppgave er å fostre lydig og kvalifisert arbeidskraft for monopolkapitalen. Skoleverket er underlagt de reaksjonæres byråkratiske diktatur. En skole for folket og

arbeiderklassen vil vi ikke få før vi har styrta monopolkapitalens diktatur og knuser dens statsapparat. Skoleelevene kan ikke sitte rolige å vente på sosialismen, i dag må vi kjempe mot framstøt fra monopolkapitalen som vil forverre situasjonen i skolen.

Monopolkapitalen vil endre skoleverket i dag. Deres krav er at elevene skal jobbe bedre og hurtigere, at de skal lære mer, og de vil at flere skal få høyere utdanning. På papiret kan planene se fine ut, men fordi de ikke er villig til å betale hva det koster blir resultatet økt arbeidspress, økt prøvepress og økt konkurranse. Vi vil kjempe mot forverra forhold i skolen under parolene:

Til kamp mot rasjonaliseringa!

Boikott standardiserte prøver!

Til kamp for en skikkelig 5-dagers uke!

Den reaksjonære indoktrineringa »moderniseres». Elevene skal læres opp til å bli samarbeidsvillige. Samarbeid med undertrykkerklassen har aldri tjent folket.

Til kamp mot reaksjonære lærebøker!

Reglement som finnes er laga av og for de reaksjonære byråkratene.

Til kamp for full yrings-, møte- og organiseringsfrihet for elevene!

Et resultat av monopolkapitalens distriktspolitikk er hard sentralisering av skolene. Dette skaper store økonomiske vansker for elever og foreldre, mange unge har på grunn av dette ingen sjanse til å skaffe seg en utdanning. Lån og stipendmuligheter er minimale.

Til kamp for elevenes økonomiske interesser!

Kjemp mot nedleggelse av skoler!

Økte lån og stipendmuligheter for elevene!

Vi kan hindre forverring ved å gå til kamp mot de problemer som vi møter til daglig i klassen, på skolen, i distriktet.

Vi må ta kampen opp sjøl, ingen andre gjør det for oss. Vi må forene oss med lærerne og foreldrene og bygge opp en slagkraftig enhetsfront.

Elever, lærere og foreldre felles kamp mot forverring i skolen!

Soldatkampen

Militærvesenet er kjernen i borgerskapets statsapparat. Når dets stilling er truet, nøler det ikke med å sette inn militæret for å slå ned folkets revolusjonære kamp.

Ved Menstadslaget i 1931 satte regjeringa inn soldater for å beskytte streikebrytere mot arbeidere i streik. I dag viser NATO-øvelsen »Good Heart», som var rettet mot arbeidere og progressive organisasjoner, at borgerskapet forbereder seg på å igjen slå ned folkets kamp.

Vår fremste oppgave i militærarbeidet er å undergrave borgerskapets mulighet til å bruke militærapparatet mot folket. Vi må arbeide for at soldatene, når det blir nødvendig vet å rette geværene mot de virkelige fiendene.

Den herskende klassen vil ikke gi fra seg makta frivillig. Folket må forberede seg på væpnet kamp mot borgerskapet. Men uansett om soldatmassen vender seg mot det, vil den borgerlige hæren fortsatt stå under ledelse av monopolkapitalens representanter, være innlemmet i NATO, dominert av reaksjonære offiserer osv. Vi må derfor i tide gradvis bygge opp en folkehær utenfor det borgerlige militærvesenet.

I det borgerlige militærvesenet blir det arbeidende folkets ungdom stilt i en utålelig situasjon. Den blir utsatt for den mest åpenlyst borgerlige propaganda og underlagt kadaverdisiplin. Soldatene blir tvunget til å leve på dagpenger som verken kan sikre dem selv eller langt mindre deres familier en rimelig stilling.

For å bedre soldatenes stilling må det skapes en massebevegelse i forelegningene for disse målene:

- bedre soldatenes økonomiske kår ved å heve dagpenger, hustru- og barnetillegg.
- mot den militaristiske undertrykkning og alle former for kadaverdisiplin.
- for rett til politisk aktivitet i forsvaret.
- mot den borgerlige, folkefiendtlige propagandaen
- for å reise kampen mot imperialismen og militarismen.

Kampen mot stoffbruk

Bruk av lynol, hasj og hardere stoffer bryter ned stadig flere ungdommer. Stoffbruk er en alvorlig trusel både mot ungdommens helse og mot våre muligheter til å bekjempe monopolkapitalen. Spredninga av stoff fungerer derfor som en ekstra hard undertrykkelse!

Presset i skolen og på arbeidsplassene øker, det fins få eller ingen bra steder å gå i fritida, familier ødelegges av dårlig økonomi og mange ungdommer går uten jobb. Disse elendige forholda er det som gjør at mange unge drives mot stoffbruk.

Historia viser at stoffbruk har sitt materielle grunnlag i utbyttersamfunn, i land der størstedelen av folket blir undertrykt av en liten klasse som har alle samfunnets produksjonsmidler og maktmidler under sin kontroll. I sosialistiske land der folket har makta, og sammen går inn for å løse problemene i samfunnet, har ikke folket behov for narkotiske midler – fordi de sjøl er med på å fjerne grunnene til at slike behov oppstår.

»De ansvarlige myndigheter» – som administrerer samfunnet i monopolkapitalens interesse – har aldri gjort noe for virkelig å bekjempe stoffbruket. De reaksjonære avisene legger skylda på ungdommen sjøl, politiet driver klappjakt, og byråkratene sørger for at ungdommens kår forverres. De store narkotikaprofitørene blir sjelden tatt, og spredninga av stoff bare fortsetter.

Vi må derfor ta saka i vår egen hand, utvikle politisk bevissthet blant andre ungdommer for at stoffbruk tjener fiendens sak og utvikle kampen for ungdommens kår.

Bekjemp spredninga av stoff.

Konsentrer politiarbeidet om storprofitørene!

Stans hetsen og brutaliteten mot ungdom som bruker stoff!

Avvis all reaksjonær forherligelse av narkotika!

Melding om landsmøtet

Begynn diskusjonen av hvem som skal være deres delegater til LM. »Kvotene» for representasjon er ikke fastlagt ennå, men man kan likevel diskutere hvem som er best kvalifisert. Der det er organisert *storlag*, skal delegatene velges innen storlagets rammer, ikke for hver celle. Det er av hensyn til prinsippet om først og fremst å velge folk etter deres framskredning. Der det er frittstående celler (eller lag) skal de sjølsagt ha egne delegater.

Ta opp en diskusjon av lokale eller distriktvis kandidater til forbundets nye Sentralkomite. Ta gjerne utgangspunkt i sitatene på s. 313 ø. og 317. Overlever eventuelle forslag via DU.

Der det er aktuelt, vil DU/DS informere om kamerater som alt er foreslått, med sikte på grundige kader-vurderinger av dem.

Vi oppfordrer alle til alt nå å diskutere disse sakene, gjerne på uformell basis. *Valg* av delegater skal ikke foretas ennå.

OM ARBEID BLANT UNGDOMMEN

Erfaringer i massearbeidet med ungdom.

Hvordan vi kom i kontakt med dem:

Laget gjorde et gjennombrudd i EEC-arbeidet da Arbeiderkomiteen ble desentralisert. Vi fikk igjen aktivisert gamle SUF-medlemmer, sympatisører etc. En av disse sympene fikk med seg en temmelig ung gutt (15 år). Han var med på det første propagandalagsmøtet etter ferien – hvor han fortalte at de var en gjeng på 20 stykker som holdt til på en plass i strøket om kveldene – og som alle var medlemmer av ungdomsklubben i distriktet. Vi hadde da mange flygeideer om hvordan vi skulle få organisert ungdommene i strøket – og somla bort ei tid på slikt – bl. a. med å prate med forhenværende klubbledere uten egentlig å ha klart for oss hvor vi skulle starte.

Vår unge symp, C, hadde i mellomtida fått spørsmål fra kamerater hva han dreiv med, og han hadde da uoppfordra diskutert ting han hadde plukka opp på møter og med enkeltpersoner, og fortalt at vi var interessert i kontakt med »folka på plassen».

Så begynte ting å skje med lynets hastighet, så hurtig at enkelte temmelig grove feil ble gjort.

Alle 20 ble med opp til en av sympene våre, hvor vi viste EEC-filmen. Bare ett medlem av SUF(m-l) var til stede, til og med en temmelig fersk – og sammen med ham 2 symper og C.

Erfaring med filmen: Uinteressant med fiskebåter og fiskevær p.g.a. dårlig kommentering på filmen – men voldsom reaksjon på forholda i Paris.

– Dessuten dårlig politisk ledelse av diskusjonen p.g.a. at folka som leda hadde liten erfaring med å takle motsigelser innen folket (spesielt elev – lærer).

Positive resultater: Folka interessert i å vite mer om EEC – interessert i å jobbe på skolen sin. Møtet resulterte i at flere folk hjalp til med å lage stand, og at de begynte å diskutere EEC på skolen.

På senere møter vi har hatt med dem, har det blitt opp 10-15 stk., og vi har hatt betydelig bedre resultater, bl. a. med skolesaker. Da konkret eksemplifisert ved en lærer som kunne fortelle fra sin erfaring med normerte prøver. Vanskene melder seg når vi skal forklare sammenhengen mellom rasjonalisering i skoleverket og EEC. Flere av dem har motforestillinger – bl. a. fordi vi ikke har noen argumenter for EEC. Nå skal folka klippe ut argumenter av dette slaget fra avisene og ta med.

Når det gjelder organiseringa av disse folka er vi foreløpig kommet mener de ikke har nok opplysninger om EEC til det, men vil gjerne dele ut mener de ikke har nok opplysninger om EEC til det, men vi gjerne dele ut løpesedler osv.

Etterhvert har det imidlertid pekt seg ut en 6-7 stk. som er mer aktive og villige enn de andre – og som vi etterhvert kommer til å utvikle en bedre kontakt med (bl. a. ta dem med i forberedelser av møter).

Det har vist seg umulig til nå å koble dem med resten av EEC-komiteen, da de er temmelig udisiplinerte og impulsive, plus at de er langt mindre framskredne enn EEC-motstandere flest.

Positivt er det i hvert fall at vi har utvikla en god kontakt med dem, slik at de forbinder oss med folk som kjemper for deres interesser, og at flere av dem etter god jobbing fra vår side kan bli kadre til ungdomsforbundet er sikkert.

Konkret erfaring på møter: Ikke for lange enetaler – få folka sjøl til å prate, komme med hva de mener (det er minst vanskelig), og ikke minst være så fleksibel som mulig m.h.t. organisering. Denne gruppa vi har kan verken kalles prop.lag eller EEC-komite, men en slags pussig blanding av disse to tinga og skolepolitisk gruppe. På denne måten knytter vi folka nærmere til oss, og trekker dem ikke vekk fra miljøet de er vant til å ferdes i – nemlig »gjengen på plassen».

G.H.

DISKUSJONSINNLEGG PÅ ULIKE IDEER

To veggaviser

I forbindelse med endringa av ungdomsforbundets karakter, reiser det seg en del spørsmål om *krava til medlemmene*. Det er blitt nevnt at U. F. skal knytte seg mer an til ungdomsmassene, ta opp deres særegne problemer, og at man ikke kan stille *samme* krav til ungdomsforb. som til partiet. (F. eks. m. h. t. arbeidsoppgaver) men hva får dette å si for de politiske krava til medlemmene?

Nå når U. F. virkelig skal trekke til seg store deler av ungdommen, har folk rett til å få vite hva som kreves av dem. Eks. en kamerat hadde visse religiøse og pasifistiske ideer, ikke var sikker på om dialektikken alltid stemte, men var villig til å utføre forbundets politikk. Han ble ikke medlem. Så er spørsmålet, vil dette være en riktig linje for det nye U. F.? Skal det kreves at medlemmene er *konsoliderte kommunister fra begynnelsen*, eller skal folk utvikles til å bli konsoliderte kommunister til partiet.

I første tilfelle, hva ville skille ungdomsforbundet, som et rekrutterende organ, fra partiet, som er målet for rekrutteringa? Ville dette være sekterisk eller ville det styrke enheten? Hva med folk som ikke kan godta Stalin? Dersom U. F. skal gå over fra å være »partiet» til å bli en skole for partiet, må ikke de folka kunne bli med sjøl om de er uenige i visse ting eller ville dette bety »uthuling»? Tidligere har det vært uklare linjer, forskjellige krav fra sted til sted. Sjøl om det kreves særegne vurderinger savner sikkert mange en del allmenne retningslinjer.

Vi trenger en diskusjon *nå* på disse spørsmålene (f. eks. faren for »venstre» og høyrefeil i ungdomsforbundets rekrutteringspolitikk). Dvs. i må *konkretisere* parolen »Bygg ungdomsforbundet kraftig ut!»

20. mai-brigaden
127, 129, 121.

Vi har det siste året reist kamper på skolene mot monopolkapitalens og statens rasjonalisering. Dette er bra og viser at vi har tatt opp brennende spørsmål for skoleungdommen – kampen på skolene vil fortsatt stå sentralt i ungdomsarbeidet.

Men skal vi fullt ut løse våre oppgaver med å vinne ungdommen for sosialismen i dag, trekke de breie lagene av ungdomsmassen inn i kampfronten mot EEC og bygge ut ungdomsforbundet, er det ikke da påkrevet at vi utvikler arbeidet blant ungdommen også på nye områder?

Det er en kjensgjerning at det store flertallet av arbeiderklassens ungdom i dagens kapitalistiske samfunn ikke tar videre utdanning etter ungdomsskolen, men går direkte i læra, ut i avlønt arbeid eller for ei tid blir gående ledig. Disse delene av ungdommen må vi også nå.

Undertrykkinga og utbyttinga tar i tillegg mange former ut over den som finner sted i skolen. Vi må derfor ta ungdommens spesielle behov og interesser på allsidig vis.

Dette viser at det er påkrevet.

Vi mener at det arbeidet vi har gjort til nå er absolutt bra.

Men vi må straks komme i gang med å skaffe oss erfaringer med arbeid også i ungdomsklubber, motorklubber, idrettsforeninger, musikkforeninger og i andre ungdomsmiljøer, overalt der ungdommen er. Det arbeidet vi i dag driver på skolene kan gjøres til et godt utgangspunkt for å utvikle ungdomsarbeidet på breiere front.

Dessuten: Er det ikke sånn at i forbundet og dets omland finnes det i dag en stil som langt fra å oppmuntre arbeid på slike områder heller kveler de tilløpene som finnes. Vi kjenner mange eksempler på unge kamerater som har gitt opp sine spesielle interesser og gamle omgangskrets for å drive revolusjonært arbeid! Dette er å gå den gale veien. Revolusjonært arbeid på slike områder som vi har nevnt er også verdifullt. Skal vi ikke derfor heller oppmuntre disse kameratene?

Kan det ikke gjøres mye enda for å styrke allsidigheten i *Røde Garde* og i enda større grad gjøre den til ei avis som tar opp alle spørsmål som angår ungdommen?

Vi må kvitte oss med *dogmatisme* som hindrer oss i å utbygge og omdanne forbundet til et virkelig ungdomsforbund!

Vi må kvitte oss med *stivbeinhet* i organiseringa av ungdommen. Vi mener det er utmerka å trekke folk med i grunnsirkler, propagandalag og EEC-komiteer. Men dersom vi *bare* ser disse mulighetene eller tillemper dem mekanisk, vil det hindre oss i å organisere breie lag av ungdommen.

Vi må kvitte oss med alle tendenser til *sjølgodhet* og redsel for å »senke oss ned på ungdommens nivå». Dette hindrer oss i å gro djupe røtter i ungdommen.

Vi har erfaring fra at ungdommen lett griper kommunistiske ideer, men den kan også lett bringes under annen innflytelse. Fordi om vi i dag er den dominerende krafta i ungdomsbevegelsen, har vi aldri »hevd» på ungdommens støtte – den må vinnes ellers vil muligheten for at andre kan vinne den stå åpen. Monopolborgerskapet forsøker i dag ikke uten framgang å vinne den gjennom pop-kulturen, understøtting av narkotikamisbruk osv. Vi har sett at anarkistiske grupper har forsøkt å vinne innpass med sine reaksjonære ideologier.

For oss er det utillatelig å undervurdere betydninga av slik påvirkning. Det er ikke å nedvurdere ungdommen, men å ta alvorlig på våre plikter som revolusjonære. Vi må derfor snarest ta til med denne oppgava.

DELTA I DISKUSJONEN MED MANGE ERFARINGER
OG IDEER!

VÆR DRISTIG I Å LEGGE FRAM KRITIKK OG
FORSLAG!

STYRK OMDANNINGA AV FORBUNDET TIL ET
VIRKELIG UNGDOMSFORBUND!

Omorganiseringa styrker kampen mot EEC

Da laget vårt startet omorganiseringa for ca. 1 mnd. sida hadde vi 3 boligkomiteer mot EEC og dyrtid som vi dreiv sammen med MLG. På noen skoler ble det drevet EEC-sirkler, men stort sett var EEC-arbeidet på skolene usystematisk og dårlig. En del kamerater var redde for å gjennomføre omorganiseringa, som ville bety at nesten alle medlemmene gikk over i skoleceller, fordi de mente at det ville svekke EEC-arbeidet i distriktet og ødelegge Aksjonskomiteene.

Disse kameratene var redde for omorganiseringa fordi det ville bety at de ikke lenger kunne arbeide etter den gamle rutinen, de var redde for å begå feil. Etter en del diskusjon fikk vi overbevist disse kameratene om at de måtte kaste seg ut i arbeidet med å bygge celler, «lære seg krigføring gjennom å fore krig». Resultatet er at vi nå, knapt en måned etter at skolen starta, har AK'er på 4 skoler, mens 3 andre skoler er i full gang med det forberedende arbeidet. Et midlertidig tilbakefall for AK'ene i boligområdene er nå i ferd med å bli slått tilbake på to måter: 1) De folka som ikke er gått inn i skole- eller bedriftsceller begynner å organisere seg i virkelige boligceller for kamp, 2) AK'ene på

skolene hjelper AK'ene i boligområdene, gjennom felles styremøter, telles aksjoner etc.

Omorganiseringa avslørte også en del alvorlige høyrefeil i EEC-arbeidet på skolene. Dette gjelder særlig to skoler der det finnes aktive FB'ere. Der ble det i fjor drevet fellesstudier som benyttet seg av både AKMEDs og FBs materiell. De gamle fraksjonene mente at det ville være gærnt og sekterisk å danne egen AKMED på disse skolene fordi det ville «splitte EEC-motstanden og skremme vekk FB-folka». Da det ble danna celler på disse skolene og folka der for første gang kunne sette seg ned og diskutere dette spørsmålet grundig, kom de fram til at den gamle linja hadde vært høyreopportunistisk, og det ble danna AK'er på begge skolene. Dette førte slett ikke til noen svekking av EEC-motstanden der, tvert imot, på den ene skolen har de nå 40 folk i EEC-studier mot 10 i fjor vår. Utfra disse erfaringene vil vi oppfordre alle kamerater til å bekjempe all gammel vanetenkning og dristig bygge celler og AK'er på alle skoler!

Indre Vest

LEVENDE STUDIER OG ANVENDELSE

Klassikerne om ungdommen

Lenin: «Seieren er med den som har ungdommen på sin side».

Mao Tsetung: «Det er ungdommen som er den mest aktive og vitale kraften i et samfunn. De er de ivrigste til å lære og de minst konservative i sin tenkning. Særlig er dette tilfelle i sosialismens tidsalder.

Studentbevegelsen er en del av hele folkets bevegelse. Oppsvinget i studentbevegelsen vil uunngåelig forårsake et oppsving for hele folkets bevegelse.

Hoxha:

«Klare linjer for den proletære revolusjonen må trekkes opp for ungdommen og studentene i den kapitalistiske verden og i de revisjonistiske landene. Styrtinga av borgerskapet med vold, opprettinga av proletariatets diktatur og oppbygginga av sosialismen på marxismen-leninismens vitenskaplige grunn kommer til å løse hele det store spørsmålet som innbefatter det mest betydelige problemet for et folk — spørsmålet om ungdommen. Om dens oppdragelse og aktive deltakelse i enhver menneskelig aktivitet slik at ungdommen kjenner seg fullstendig fri, fullkomment lykkelig i sitt hjemland som de sjøl har bygd opp og som de sjøl styrer, sjøl gjør vakkert og som de sjøl forandrer slik at det skal bli ennå mer harmonisk for

kommande generasjoner».

Mao Tsetung: «Foruten at Ungdomsforbundet må fortsette å opptre i samordning med partiet i dets sentrale oppgave, må det også utføre sitt eget arbeidet som er tilpasset ungdommens særegne egenskaper. Det nye Kina må ta vare på sin ungdom og vise omsorg for den oppvoksende slekt. Unge mennesker må studere og arbeide, men de er i en alder da de fortsatt vokser. Derfor må en vie både deres arbeid og studium og deres muligheter for rekreasjon, idrett og hvile full oppmerksomhet.

Hva kan tjene som kriterium for at et ungt menneske er en revolusjonær? Hvilken målestokk skal en bruke når det gjelder et slikt ungt menneske? Det fins bare et kriterium, nemlig om han er villig til eller ikke villig til å smelte sammen med arbeidernes og bondenes brede masser og om han gjør det i praksis. Hvis han er villig til å gjøre dette og også faktisk gjør det, da er han en revolusjonær; hvis ikke, er han en ikke-revolusjonær eller en kontra-revolusjonær. Hvis han i dag vil slutte lag med arbeider- og bondemassene, så er han i dag en revolusjonær. Men hvis han i morgen ikke vil gjøre dette, eller går inn for å undertrykke det jevne folk, da er han allerede blitt en ikke-revolusjonær eller en kontra-revolusjonær.

ENDRINGSFORSLAG TIL STATUTTENE

Det finnes i dag ikke grunnlag for omfattende endringer av Statuttene. Vi er ennå ikke i stand til å utarbeide et virkelig nytt politisk program. Likevel er det behov for å foreta mindre endringer, på det som er nytt, spesielt i samband med forbundets nye rolle og oppgaver, og på saker som er ufullstendig behandla. Vi legger fram forslag om følgende endringer i den politiske plattformen:

s. 7, avsnitt 3: SUF(m-l) tar del i arbeidet for opprettinga av et revolusjonært kommunistisk parti grunna på MLM i Norge. I dette arbeidet er MLG den ledende kraften. Uten sitt revolusjonære osv.

s. 8, nestsiste avsnitt: Monopolkapitalens diktatur kan bare styrtes ved at arbeiderklassen alliert med alle progressive lag av folket bryter borgerskapets undertrykningsapparat i stykker og knuser det borgerlige statsapparat gjennom ei revolusjonær omveltning. For å kunne gjøre dette må arbeiderklassen og dens allierte være væpna og forberedt på å bruke våpen.

s. 9, øverst: Arbeid av dette slag kan være verdifullt dersom det nyttes til å knuse parlamentariske illusjoner i folket ved å avsløre disse som et redskap i undertrykkinga av folket og propagere nødvendigheten av en sosialistisk revolusjon. Parlamentarisk arbeid må bygge opp under den kampen som massene fører, hjelpe den framover og underordnes den.

s. 10, KAMPEN MOT MONOPOLKAPITALEN I NORGE.

Det arbeidende folks hovedfiende er monopolkapitalen i Norge. Monopolkapitalens undertrykking av folket fører nå til stadig økende motstand. SUF(m-l) må forene seg med motstanden blant ungdommen der den oppstår, sette den inn i en politisk sammenheng og forbinde den med arbeiderklassens kamp. SUF(m-l) må formulere og kjempe for de økonomiske krav som reises av de store massene av ungdom under utdanning., lærlinger og unge arbeidere, og forsvare deres demokratiske rettigheter.

Den kampen ungdommen fører for sine nære interesser utgjør en viktig del av kampen mot monopolkapitalen. SUF(m-l) må derfor arbeide på skolene, universitetene og bedriftene for å utvikle denne interessekampen. SUF(m-l) må i sitt arbeid forene den daglige kampen for de nære interessene med kampen for de langsiktige interessene.

SUF(m-l) må stadig bestrebe seg på å forene vår organisasjon med massene av ungdom, stadig hjelpe dem til å øke sin politiske bevissthet og oppdra dem i en revolusjonær, marxist-leninistisk ånd, gjennom propaganda for studier i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Gjennom dette arbeidet utvikler SUF(m-l) seg til å bli et ungdomsforbund som kan organisere og lede den kampen massene av ungdom fører, og forene den med arbeiderklassens kamp og kampen for sosialismen. På denne måten tar SUF(m-l) del i arbeidet for opprettinga av et marxist-leninistisk parti i Norge.

s. 11, avsnitt 2: Kampen for norsk sjølstendighet er en nødvendig del av kampen for sosialismen. SUF(m-l) må fast bekjempe imperialismen i Norge og arbeide for å hindre at Norge blir medlem i EEC. EEC som er ledet av den vest-tyske imperialismen, er i dag imperialismens viktigste framstøt for å sikre sin kontroll over Norge. Medlemskap i EEC vil føre til forverrede levevilkår for arbeiderklassen og folket. Det er en viktig oppgave å bygge opp en brei enhetsfront og reise hele folket til kamp mot norsk medlemskap i EEC.

SUF(m-l) vil kjempe mot norsk integrering i NORDØK og liknende økonomiske sammenslutninger som på samme måte som EEC, tar sikte på å styrke den internasjonale monopolkapitalens kontroll over landet og intensivere utbyttinga av det arbeidende folket.

SUF(m-l) ser det som en viktig oppgave å arbeide for å få NATO ut av Norge. NATO er USA-imperialismens viktigste redskap til å sikre sin kontroll over Norge.

SUF(m-l) støtter alle progressive enhetsbevegelser osv.

s. 12, nestsiste avsnitt: »Motsetning og kamp mellom ulike slag av ideer forekommer stadig i partiet. Dette er ei gjenspeiling i partiet av motsigelsene mellom klassene og mellom det gamle og det nye i samfunnet. Hvis det ikke fantes motsigelser i partiet og ikke noen ideologiske kamper for å løse dem, ville partiets liv ta slutt.» (Mao) I den marxist-leninistiske bevegelsen vil både borgerlig og proletarisk tenkning komme til uttrykk. Bare ved aktivt å bekjempe borgerlige ideer og styrke de proletariske i hver enkelt kommunist, i den marxist-leninistiske bevegelsen og i massene, kan vi hindre borgerlige avvik som vil føre kampen på villspor. Avvikene kan ha åpent revisjonistisk og reformistisk form: osv.

Kritiser Bolsjevik!

Bolsjeviks innhold og stil er blitt alt for lite diskutert. Det gjør det vanskelig å utvikle bladet slik at det best kan tilfredsstille medlemmenes behov. Vi oppfordrer alle som har kritikk av Bolsjevik til å sammenfatte den og sende den til AU.

red.